

Olívia - ÚTON A SAJÁT JÖVŐM FELÉ

Néhány gondolat rólam

17 éves vagyok. Van egy édestestvérem s anyáról 10 féltestvérem, akik közül nyolcan velem élnek. Egy fiút örökbe fogadtak s egyik húgommal jelenleg egy gondozási helyen élünk. Édesapám néhány éve elhunyt, kivel nem igazán tartottam a kapcsolatot.

Én a Balaton parton

Életutam

Már kiskoromban nevelőszülőhöz kerültem három testvéremmel együtt, de velem csak az édestestvérem maradt. 2020. tavasza óta nevelkedem jelenlegi gondozási helyemen, a Gyermekvédelmi Központ Jász-Nagykun-Szolnok Vármegye Százszorszép Különleges Lakásotthonában, Tiszaföldváron.

Beilleszkedésem a lakásotthonba zökkenőmentesen sikerült, könnyen megtaláltam a közös hangot társaimmal és nevelőimmel is.

Szükségleteimet tekintve sajátos nevelési igényű, azon belül enyhe értelmi fogyatékos vagyok, de integrált oktatás keretén belül a helyi általános iskolában folytattam a tanulmányaimat.

Nagyon örültem, hogy ép értelmű gyermekek között tanulhatok, úgy gondolom, hogy egész jól beilleszkedtem közéjük. Tanulmányi eredményem közepes volt.

Érdeklődési köreim

Gyermekkorom óta szeretek szerepelni, hosszú verseket és meséket tanultam meg és adtam elő közönség előtt, szép eredménnyel.

A lakásotthonban hetente van kreatív foglalkozás, ahol különböző ünnepekhez és évszakokhoz kapcsolódóan szebbnél szebb alkotásokat készítek társaimmal, amellyel az otthonunkat díszítjük.

Advent

nyári fák

őszi gyümölcsök

A sütés-főzés, konyhai munkálatok mindig is érdekelték, szívesen segíték a lakásotthonban is az ételek elkészítésénél, az ünnepekre való készülődések alkalmával és a mindennapokban is.

fánk sütés

mézeskalács díszítés

A nevelőim támogatnak, biztatnak és lehetőséget adnak a konyhában való tevékenykedésre, ami segíti a fejlődésemet és céljaim elérését. Ennek a tapasztalatszerzésnek az iskolában is nagy hasznát veszem.

Ezek után nem volt kérdéses számomra, hogy a továbbtanulásnál ebben az irányban gondolkodom.

Nyílt napok alkalmával betekintést nyerhettem több iskola életébe. Nagy öröm volt számomra, hogy felvételt nyertem a Szolnoki SZC Sipos Orbán Szakképző Iskola és Kollégium szakácssegéd szakára, ahol jelenleg 9. osztályos tanuló vagyok. Az egyik lakótársamtól is hallottam jelenlegi iskolámról, aki szintén szakácssegédnek tanult ott.

Az itt megszerzett tudásnak, tapasztalatnak és gyakorlatnak a későbbi életem során is nagy hasznát tudom venni.

Távlati tervek

Édesanyámmal hosszú idő után ismét van személyes és telefonos kapcsolattartásom is, havonta egy hétvégét háztartásában töltök. A lakásotthon elhagyása után, amit a 18. életévem betöltésekor tervezek, természetesen anyukámhoz szeretnék menni. Az tanulást nem hagynám

abba, mindenképpen az a célom, hogy 2028-ban sikeres vizsgát tegyek. Annak ellenére, hogy otthon nagyon sok negatív tapasztalatom és élményem volt, mégis szeretnék visszakerülni a családomhoz, hisz ott vannak a gyökereim. Muszáj tanulnom, szakmát szereznem, hogy vigyem valamire az életben, legyek valaki és példát tudjak mutatni a családomban és a környezetemben.

Mit viszek a „tarisznyámban”?

A lakásotthonból való kikerülésnek két útja van: szociális intézménybe vagy családba (saját vagy párkapcsolati). Esetemben járható út lehet a családomba való visszakerülés, mert a nevelőim folyamatosan készítenek fel az önálló életre, hogy minél jobban megálljam a helyem a világban.

Mire is gondolok itt konkrétan?

A zsebpénz elköltésének, beosztásának segítése, amely elősegíti a későbbiekben majd a fizetés kezelését. A főzés, mosás, takarítás, alapvető háztartási gépek használata. Okmányok igénylése, újítása. Önbizalmam erősítése, felelősségvállalás tetteimért, konfliktuskezelés, segítségkérésre való képességem fejlesztése, reális jövőképem alakítása.

Pályázatomat a következő idézettel zárom:

„Akár kanyargós, akár egyenes úton haladunk, akár a legmagasabb hegy tetejére, akár a tenger mélyére megyünk, mindig bízunk kell a kézben, amely vezet.”

(Paulo Coelho)